

на стежці що без нас
вела мене до тебе
я жолудь мимоволі розчавив

і післязавтра нас забудуть всі
нащадки що були
із тими що ще будуть
а в тім колишнім лісі що
нас ніби буде захищати
хтось неодмінно запримітить
що буде бракувати дуб в інвентарі :
той необхідний
бо — останній.

Цикл « [Сумнів існування](#) ».